

«Em preocupa l'actitud de la policia contra els que intentem retratar la vulneració de drets»

Parlem amb la fotoperiodista terrassenca Mireia Comas, detinguda durant un desnonament el 13 d'octubre

La fotoperiodista terrassenca Mireia Comas s'enfronta a un any de presó i a una multa per una agressió que nega | Adrià Costa

Mireia Comas (Andorra la Vella, 1976), és terrassenca, fotoperiodista i activista. Filla de treballadors barcelonins emigrants al país pirinenc, va arribar a Terrassa quan tenia dos anys, i va descobrir el seu gust per la fotografia només amb sis.

Amb 18 anys ja estudia a l'Institut d'Estudis fotogràfics i comença a immortalitzar moments amb una forta consciència social: desnonaments i ocupacions; manifestacions i altres accions reivindicatives. Es considera una persona "sensible" amb els més vulnerables, i això l'ha empès a formar part de Terrassa Sense Murs. Durant més de 25 anys ha fet servir la fotografia com a denúncia d'actuacions policials desproporcionades o per vulneració de drets d'immigrants i minories.

El passat 13 d'octubre, la detenció de Comas en un desnonament va aixecar molta indignació, seguida d'una gran onada de solidaritat. El 2 de desembre tindrà lloc un judici en què li demanen un any de presó i una multa indemnització per una presumpta agressió que ella nega rotundament. **La Torre** s'ha trobat amb ella per conèixer com viu el cas en primera persona i per conèixer més

a fons la "violència i impunitat" que Comas assegura que "fa anys que existeix a Catalunya".

- La fiscalia li demana un any de presó i una multa de 170 euros
(<https://www.naciodigital.cat/latorredelpalau/noticia/75863/demanen-any-presofotoperiodista-detinguda-aquest-dimarts-desnonament-terrassa>), de quins fets se l'acusa i per què?

- Se m'acusa d'atemptat contra l'autoritat durant un desnonament al barri de Can Palet, a Terrassa. Vaig tenir una topada amb una agent perquè em volien retenir quan jo em trobava estressada. Però per justificar la meva detenció, l'atestat diu que l'he agafat per l'armilla, l'he encastat contra la paret, i l'he colpejat repetidament a l'espatlla. El fiscal es recolza en aquesta declaració per demanar-me una pena desproporcionada i injusta.

- S'havia trobat mai en una situació semblant? Era la seva primera detenció?

- Em van detenir l'any 1998 quan cobria, com a estudiant però identificada, una manifestació a Sabadell, i aleshores va ser molt diferent. A comissaria la Policia Nacional em va voler agafar el rodet, i finalment vaig ser apallissada per vuit antiavalots. Vaig presentar denúncia, però la repressió policial i amenaces em van portar molta pressió. Aleshores, vaig desaparèixer dels esdeveniments que acostumava a cobrir i vaig marxar al Marroc a desconnectar. Quan va arribar la citació, vaig rebutjar-la, simplement per no tornar a l'angoixa i a l'ansietat que m'havia produït l'antipatia de la policia cap a mi.

"Però per justificar la meva detenció, l'atestat diu que l'he agafat per l'armilla, l'he encastat contra la paret, i l'he colpejat repetidament a l'espatlla"

- S'esperava aquesta onada de solidaritat? Creu que el seu cas és la gota que fa vessar el got?

- Gens, em va sorprendre molt. El *boom* ha estat gegant, i per primer cop en molts anys s'han posat d'acord quatre grans grups del sector per rebutjar la meva detenció en un manifest (<https://www.grupbarnils.cat/rebuig-a-la-detencio-arbitraria-de-mireia-comas/>). No recordo un cas igual, malgrat que fa molts anys que patim atacs contra el dret a la informació, intimidacions i mals tractes per part de la policia. Tot i que el cas m'ha fet passar mals moments, m'agrada l'enrenou per fer pressió i lluitar contra la impunitat policial.

"Les expectatives pel judici no són bones; declaro contra tres agents que han de mantenir les mentides que van redactar a l'atestat"

- Ja hi ha data pel judici? Quines expectatives té?

- Estic citada el 2 de desembre als Jutjats de Terrassa. Les expectatives no són bones, perquè és

la meua paraula contra la de tres agents. Hauria de ser absoluta perquè sóc innocent, però ells han de mantenir les mentides que van redactar aquell dia. Els Mossos han obert una investigació interna, però tampoc hi confio perquè no hi ha proves. Jo no tinc antecedents i no em canviarà la vida. Al cap i a la fi no em preocupa el judici, em preocupa l'actuació de la policia contra els que intentem retratar la seva vulneració de drets.

Mireia Comas és fotoperiodista independent i activista Foto: Adrià Costa

- Creu que aquest cas crearà precedent per activar les alarmes dins dels comandaments dels Mossos?

- Espero que serveixi d'alguna cosa, però dubto que això faci canviar la manera d'actuar d'alguns policies, sobretot de la BRIMO. Moltes vegades es vulneren drets i hi ha agressions impunes perquè es cobreixen entre agents; és molt difícil de parar aquest entramat.

[noticia]75863[/noticia]

- Quin rerefons pot tenir aquesta detenció? Busquen fer por?

- No, en aquest cas no. Eren sis agents uniformats de la comissaria de Terrassa que estic segura que no em coneixien. Ha estat coincidència, mala fortuna. Tots estàvem nerviosos i es va crear un conflicte.

- Si pogués parlar amb l'agent que la va detenir, què li diria?

- Li preguntaria com pot ser capaç, primer d'admetre que la meua detenció no tenia sentit, i l'endemà declarar contra mi. Aquest canvi de posicionament, basat en mentides, em descol·loca molt.

- Aleshores, com es va desenvolupar la detenció?

- ?Tot va passar a dins del portal, prop de l'ascensor. Eren sis agents vestits amb uniforme de carrer; no pas antiavalots. En un moment de tensió vaig topar amb una moixa i tot seguit em va fer un placatge de pel·lícula, dels que saben fer els policies. No vaig forcejar, i em va encastar contra la paret, apretant-me amb el colze al coll. A l'atestat diu que van necessitar dos agents per reduir-me, quan jo em vaig deixar detenir per ella sola.

[noticia]75898[/noticia]

- La tensió es va produir perquè fotografiava el desallotjament?

- No, ja em van amenaçar des del principi i no vaig ni intentar fer fotos; no en tinc ni una. Va ser molt ràpid, però quan m'identificaven ja vam començar a discutir: hi havia dos agents molt pendents de mi, els quals no em treia de sobre. Per un fotoperiodista la càmera és sagrada, i quan em van amenaçar a treure-me-la se'm van encendre totes les alarmes i em vaig posar molt nerviosa. Estava intimidada, em vaig estressar i vaig voler sortir. Va ser llavors quan vaig ser detinguda.

Mireia Comas defensa que la càmera és "la seva única arma" Foto: Adrià Costa

- I de la càmera, què en van fer?

- La van recollir un cop detinguda. Jo vaig insistir molt amb què la cuidessin bé; m'angoixava que li passés res. Ja a la nit, quan vaig sortir en llibertat, me la van tornar.

- Denunciaran als Mossos per l'actuació?

- Jo no denunciaré a ningú, perquè hi ha hagut molta repercussió mediàtica i ja s'ha obert una investigació interna. Amb el judici a l'horitzó, amb l'advocat vam pensar que no valia la pena.

"Tot i que el cas m'ha fet passar mals moments, m'agrada l'enrenou per fer pressió i lluitar contra la impunitat policial"

- Qui i perquè la va avisar del desnonament? Era l'única reportera gràfica al lloc?

- Sí, era l'única fotoperiodista present. Sentir-se en majoria atorga més autoritat a la policia per negar-te el dret a la informació. Em van avisar de Terrassa Sense Murs, ja que la persona afectada n'és membre, com jo. Quan hi ha un desnonament s'activa una xarxa de suport entre col·lectius, i aquell dia hi van acudir unes sis persones més.

- Durant el desnonament va haver-hi una altra persona detinguda, hi ha alguna novetat en aquest sentit? De què se l'acusa?

- És una persona en situació d'extrema vulnerabilitat. És migrant i té un nadó de sis mesos. Se l'acusa de tres delictes: usurpació, danys a l'immoble i resistència a l'autoritat. La fiscalia demana una pena de sis mesos de presó i més de 5.000 euros de multa. Té judici el mateix dia que jo.

"No entenc l'acusació; van estar a punt de treure'm les manilles, però un agent va dir que no hi havia marxa enrere"

- En declaracions a LaTorre assegurava que l'agent l'havia detingut li havia demanat perdó en acabar el torn. (<https://www.naciodigital.cat/latorredelpalau/noticia/75857>) Per què, si és el cas, després va testificar contra vostè?

- Quan em va detenir em va tenir una hora dreta, ens vam calmar i vam conversar com a persones. Fins i tot van estar a punt de treure'm les manilles, però un company seu va dir que no hi havia marxa enrere. Ja a la cel·la de comissaria, no em va demanar perdó, però va reconèixer que li sabia greu com s'havia desenvolupat tot, se la veia afectada. Per això, suposo que els seus caps decideixen com tracten cada cas i com ho afronten. Si no és així, no puc entendre aquest canvi d'opinió, ja que l'acusació al·lega que la mateixa agent va demanar-se la baixa per la meua agressió inexistent.

Mireia Comas durant l'entrevista amb La Torre, a la Masia Freixa de Terrassa. Foto: Adrià Costa

- Va estar detinguda fins la nit del mateix dia. Quin tracte va rebre a comissaria?

- El tracte va ser exemplar. Em vaig sentir molt ben atesa, no tinc cap queixa. Els agents em van remarcar que no dubtés a cridar-los si necessitava quelcom, i em van donar aigua i mantes quan els hi vaig demanar. A més, em van mantenir permanentment informada de les converses amb l'advocat. Alguns, fins i tot, em reconeixien que no entenien per què era allà.

[noticia]75920[/noticia]

- Ha rebut moltes mostres de suport, sobretot de companys de professió. S'ha demostrat la pinya que hi ha entre fotoperiodistes?

- Sí, ha estat molt gratificant. Els moments tensos que vivim al carrer crea molta pinya entre nosaltres. Les situacions tenses que compartim creen un vincle especial, i ara que m'ha passat això, tots hi empatitzen, ja que qualsevol reporter ha viscut de primera mà aquest frec a frec amb la policia.

- El diumenge hi va haver una manifestació de suport a vostè (<https://www.naciodigital.cat/latorredelpalau/noticia/75898/fotos-videos-fotoperiodistes-es-manifesten-terrasa-contra-detencio-mireia-comas-deixeu-nos-treballar>) i en favor del dret a la informació. Com ho va viure?

- Va ser molt reconfortant trobar-me amb gent propera i fotoperiodistes d'arreu de Catalunya que em donaven suport. Després de molts nervis els dies anteriors, em va anar molt bé sentir-me recolzada i que no estic sola. Això sí, vull criticar, un cop més, els Mossos per una demostració de força innecessària. Érem uns 200 manifestants pacífics, i ens van custodiar més de 50 agents. Van voler marcar territori, amb una actitud desafiant i amenaçadora.

"No puc evitar recordar que la BRIMO està composta per molts feixistes, que actuen contra la ciutadania en funció de les seves idees"

- A xarxes socials criticava el ?silenci? d'alguns mitjans amb relació al cas.
(<https://twitter.com/mireiacomas/status/1317935476125421568?s=20>) A què l'atribueix?

- Molts polítics m'han mostrat el seu suport en privat, però sembla que no s'atreveixin a fer-ho en públic. Em pregunto si existeix un interès a no desprestigiar els Mossos, sobretot per part de grans mitjans. Com pot ser que amb l'enrenou que hi ha hagut, TV3 i 324 no n'hagin dit absolutament res? O que altres com *La Vanguardia* o *El País*, només hagin informat un cop les agències en va fer una petita nota?

- **Per què creu que els fotoperiodistes són el blanc de la policia?**

- Els fotoperiodistes molestem molt a la policia, perquè visibilitzem les seves hipotètiques males praxis i això no els agrada. En el cas concret dels antidisturbis, he presenciat actuacions desenfrenades i extremadament violentes contra companys. A vegades no semblen professionals, han d'estar preparats pels moments de tensió, i el que fan moltes vegades és alimentar conflictes innecessaris.

[noticia]75857[/noticia]

- **Parla de la BRIMO?**

- No dubto que dins dels Mossos hi ha grans professionals, però al grup d'antiavalots no sé què hi passa, com tampoc sé qui els mana. No puc evitar recordar que està compost per molts feixistes, que actuen contra la ciutadania en funció de les seves idees. Als fotoperiodistes ens passa el mateix, coneixen els que no ens tallem per criticar-los i sovint rebem sense motius. Amb molts agents he pogut conversar i debatre com a persones civilitzades, però sovint des de la BRIMO tenen la força per la mà i posen les seves normes sense escoltar-nos.

La fotoperiodista terrassenca Mireia Comas s'enfronta a un any de presó i una multa per una agressió a un agent que nega rotundament. Foto: Adrià Costa

- Recorda algun episodi concret de violència injustificada per part de la policia en primera persona?

Sense anar més lluny, a Sabadell, durant les detencions del 23-S del 2019, estava amb en Jordi Borràs i un altre fotoperiodista. Els antiavalots de la BRIMO anaven corrent cap a les furgonetes, sense manifestants, i un es va desviar per xocar contra mi amb l'espatlla. Ell venia amb la intenció, sense que hi hagués tensió, i ens va voler apocar.

"Des de l'1 d'octubre del 2017 hi ha moltes més accions al carrer, pel que s'ha accentuat la violència policial que existeix des de ja fa molts anys"

- Què li diria l'actual conseller d'Interior i veí de Terrassa, Miquel Sàmper, si tingués la possibilitat de parlar-hi?

- Li demanaria que fos valent i tingués la capacitat de fer front la problemàtica de la violència indiscriminada d'alguns agents. S'ha de treballar d'arrel, i fins ara cap conseller d'Interior ho ha aconseguit malgrat la pressió popular. Ha de tenir la voluntat d'aplicar un canvi estructural: si és convenient, tallar caps dins del cos i sobretot, aplicar uns límits en les actuacions. Si determinats sectors actuen com actuen, és perquè algun superior els ho permet, no? Cal un canvi intern, sobretot a la BRIMO.

- Què pot plasmar i què no, una càmera? Existeix un límit?

- El que no és legal és fotografiar algú a casa seva, però al carrer qualsevol persona és lliure de gravar i plasmar la realitat, per tant, la policia, quan es troba exercint, no té excuses per prohibir-nos utilitzar càmeres. Quan es tracta d'una actuació policial a la via pública, el dret a la informació preval per sobre del dret a la privacitat, que és el que els agents al·leguen.

"El conseller Sàmper ha de ser valent i aplicar un canvi estructural: tallar caps dins del cos i aplicar uns límits en les actuacions"

- Reporters sense Fronteres situava la "tensió entre policia i fotoperiodistes" els últims tres anys a Catalunya com a causa de la teva detenció.
(<https://www.naciodigital.cat/latorredelpalau/noticia/75920/tres-anys-tensio-entre-policia-fotoperiodistes-causa-detencio-mireia-comas-segons-reporters-sense-fronteres>) Creu que des de l'1-O ha canviat la tasca del fotoperiodista?

- Jo crec que no, però des de l'1 d'octubre del 2017 hi ha moltes més accions al carrer, pel que s'ha accentuat la violència policial que existeix des de ja fa molts anys. Per aquest motiu els dos col·lectius ens hem vist més les cares, però abans d'això, la violència ja l'haviem viscut malgrat que fos més invisibilitzada. Si ha canviat, ha estat en la quantitat de reporters que hi ha: a vegades n'hi ha més que manifestants, i abans érem quatre de comptats.

"La policia està formada per viure moments de tensió, i ha d'estar prou capacitada per diferenciar qui porta una pedra i qui porta una càmera"

- Creu que la policia se sent incòmode davant d'una càmera?

- Sí, és clar. Tothom es pot sentir incòmode davant d'una càmera, i més ells, que es troben en situacions delicades constantment. Tot i això, ells estan formats per aquesta feina, i han d'estar prou capacitats per diferenciar qui porta una pedra i qui porta una càmera. Hi ha actuacions policials irracionals, i això no té justificació. Ells han de poder treballar, però també deixar-nos treballar.